

Sluttrapport 2015
Prosjekt Sagene - VIA
Sagene IF

Rehabilitering 2014/RBM5718 (2013-3-140)

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité

Forord

Prosjekt Sagene har vært et helse- og rehabiliteringsprosjekt for barn og unge med spesielle behov i Oslo og omegn.

Gjennom en egen allidrettsgruppe og et samarbeid med idrettsorganisasjoner, Oslos bydeler, brukernes foresatte og ressurspersoner, samt mange andre som arbeider med idrett og mennesker med nedsatt funksjonsevne, har vi kunnet tilrettelegge fysisk aktivitet for våre brukere i et trygt og trivelig miljø.

Gruppen startet opp i januar 2013. Prosjektansvarlige har vært Pia Tveterås, først i samarbeid med Magnus Breistein, deretter Marthe Godtlund Bråthen.

Takk til Kristin Sørveid ved Søknadskontoret for barn og ungetjenester i bydel Sagene for å ha tatt initiativ til prosjektet, Vibeke Thiblin for å ha inkludert oss i Sagene IF og ExtraStiftelsen som har gjort det mulig for oss å gjennomføre og kvalitetssikre tilbudet.

Sammendrag

Bakgrunn for prosjektet/målsetting

Prosjekt Sagene ble iverksatt i august 2011. Planen var å kartlegge aktivitetstilbud for barn og ungdom med spesielle behov, samt oppstart av en idrettsgruppe for brukerne. Bakgrunnen for tiltaket var mangel på muligheter for brukerne i bydelen. Ettersom Sagene består av et stort antall mennesker med lave økonomiske ressurser, var ønsket at avgiftene skulle være overkommelige for alle. Som en del av prosjektet, har prosjektansvarlige hatt møter med det mest utbredte idrettslaget i bydelen, Sagene IF. Etter svært positiv respons, fikk Venner i Aktivitet tilbud om å bli en del av foreningen. Vi åpnet også opp for at barn fra hele Oslo kunne delta. Målet var å inkludere og aktivisere så mange som mulig av dem som følte at de ikke passet inn i andre idrettsgrupper, både fysisk og sosialt.

Antall personer i målgruppen nådd: 25

Gjennomføring/metode

Vi har arrangert ukentlige treninger på Nordpolen skole, samt diverse utflukter og aktiviteter. Flere av våre medlemmer har for eksempel funnet ut at de liker og er gode i ballspill, snowboard, dans, friidrett og kampsport, gjennom øktene i gymsalen, tur til Tryvann, deltakelse på Løvelekene, besøk av eksterne trenere og på ekskursjoner i nærområdet. Grappa har ansatt flere instruktører, og består nå av en solid gjeng dyktige og varme mennesker. Noen barn har måttet slutte på grunn av flytting, alder eller andre fritidsinteresser som krasjer, men alt i alt har vi hatt en solid oppgang i antall medlemmer, og alle virker svært fornøyde. Dette viste seg å være sant da vi gjorde en spørreundersøkelse tidligere i 2015. Ordet om grappa sprer seg tydeligvis gjennom jungeltelegrafene, og ved oppstart høsten 2015 dukket det opp nye barn på nesten hver trening. VIA har blitt så stor at vi nå deler grappa i to på treningene. Da får medlemmene også mulighet til å velge mellom to aktiviteter. Vi har også startet en ny tradisjon ved å organisere vårt eget stevne, VIA-lekene, hver vår. Da inviterer vi dessuten brukere utenfra, slik at vi kan bygge et større nettverk og inspirere til samarbeid.

Resultater og resultatvurdering

Alle som er knyttet til prosjektet er veldig stolte og imponerte over hvor mye medlemmene våre utvikler seg i løpet av tiden hos VIA. De har begynt å tørre å ta ordet, delta, vise frem hva de er flinke til, ta instruksjoner og samarbeide. Både barn, foresatte og ansatte viser stor glede av å få nye venner som en del av et sporty fellesskap. Gjennom treningene, utflukter, kurs, møter og kommunikasjon med de involverte har vi alle uten tvil vokst og forbedret vår faglige, sosiale og idrettslige kompetanse.

Oppsummering/videre planer

Prosjekt Sagene har absolutt vært en suksess, og VIA er i ferd med å bli en havn for alle som trenger et hyggelig og annerledes idrettstilbud. Vi har nådd målene våre om å vokse i antall medlemmer, hjelpe brukerne våre med å finne glede ved fysisk aktivitet og å være en del av et unikt lag. Videre ønsker vi å finne måter å finansiere gruppa på, slik at tilbudet kan bestå, ettersom at behovet tydeligvis er stort. Vi har vært svært takknemlige for å få støtte til starten på et viktig og vellykket prosjekt.

Bakgrunn for prosjektet

Prosjekt Sagene mottok først midler for 2013, deretter for 2 år til da vi søkte om videre støtte.

Ideen ble til i august 2011, da planen var å kartlegge aktivitetstilbud for barn og ungdom med spesielle behov, samt oppstart av en idrettsgruppe for brukerne. Bakgrunnen for tiltaket var mangel på muligheter for brukerne i bydelen. Konsulent ved søknadskontoret for barn- og ungetjenester, Kristin Sørevoid, ansatte Magnus Breistein og Pia Tvetervås som prosjektansvarlige. Begge har tidligere jobbet med funksjonshemmede, tatt idrettsfaglig utdanning og diverse kurs gjennom kommunen og Norges Idrettsforbund. Ettersom bydelen består av et stort antall mennesker med lave økonomiske ressurser, var ønsket at pris ikke skulle være noen hindring.

Som en del av prosjektet, har prosjektlederne hatt møter med det mest utbredte idrettslaget i bydelen, Sagene IF. Etter positiv respons, fikk Venner i Aktivitet tilbud om å bli en del av idrettsforeningen. Da Prosjekt Sagene mottok støtte fra Extrastiftelsen for 2013, ble idrettsgruppa overført fra bydel Sagene (Oslo kommune) til Sagene IF,

samtidig som en bindende samarbeidsavtale ble inngått. Å bli en del av et idrettslag har gitt oss store fordeler med tanke på lokaler, treningstider og lån/leie av trenere og instruktører. Samtidig har dette skapt en identitet og et samhold i aktivitetsgruppa. Det gjør oss i tillegg mer attraktive, ettersom Sagene er en klubb med historie. Når vi har deltatt på stevner, har vi kunnet stille i like drakter.

Våre brukere betaler en avgift til Sagene IF på 150 kr, som er en rimelig sum som inkluderer medlemskap, forsikring, frukt på hver trening, utflukter, transport og påmeldingskostnader til arrangementer.

I tillegg bidrar Sagene IF med 5000 kr til grunnleggende utstyr og utgifter. Foreningen baserer sin virksomhet på kontingent/treningsavgift, dugnadsinnsats og lotterier, samt administrasjonstilskudd fra idrettskretsen, aktivitetsmidler og frivillighetsmidler fra bydelen. Foreningen har bevisst lagt seg på en lav kontingent, fordi de ønsker å unngå at privat økonomi blir et hinder for deltagelse.

Sagene IF har omkring 800 aktive medlemmer, hvorav ca. 550 er barn og ungdom under 25 år. De fleste medlemmene er bosatt i bydelen (ca. 80 %) og i underkant av 50 prosent av medlemmene under 25 år har flerkulturell bakgrunn.

I 2011 ble Prosjekt Sagene presentert på nettverksmøtet for samarbeidsbydelene, i samhandling med en representant fra helsedirektoratet og en fra Norges Idrettsforbund. I den forbindelse kom det forespørsler om et samarbeid, bydelene imellom, ettersom vi alle jobber mot det samme målet. Det ble etterlyst en ressurs som kan fungere som et bindeledd mellom bydelene, og en idé-bank som alle bydelene har tilgang på. Dette ble foreslått som en hjemmeside, hvor alle tilbud, informasjon og opplysninger samles, og er lett tilgjengelige. Selv om prosjektet nå er overtatt av Sagene IF, er dette noe vi har hatt som et ønske å utvikle, ikke bare for bydelene, men for alle parter som kan dra nytte av slik informasjon. Vi har fått opplæring i universell utforming av MediaLT, ettersom vi ønsker å være konsekvente når vi tilrettelegger. Nettstedet skal også kunne brukes av alle - uavhengig av funksjonsnivå.

Det kan finnes på www.venneriaktivitet.no.

Etter å ha arrangert et opplysning- og tilbakemeldingsmøte for foresatte i november 2012, fikk vi bekreftet at behovet for og de positive holdningene til tilbudet var et faktum. VIAs relevante målgruppe viste seg å være barn fra 6-18 år. Vi har likevel mottatt henvendelser fra foresatte med yngre barn, og har vært behjelpelige med å tilrettelegge for den aktuelle brukeren. Samtidig har vi hele tiden vært klare på at alle som trenger ekstra assistanse, må ha med seg en foresatt eller støttekontakt.

I begynnelsen kom det 0-2 barn per trening, men vi var tålmodige og fortsatte å møtes ukentlig på Bjølsen skole, der treningene da ble holdt. Da vi begynte opp igjen etter jul i 2014, hadde vi bygget opp en liten, men solid og sammensatt gruppe.

Vi har også vært opptatt av å ansette trenere som er motiverte og engasjerte, samtale med involverte parter, lytte til andre som har kompetanse på området og vise fleksibilitet og forståelse. En grunnleggende tanke har vært at optimisme smitter, og at selv om vi må lære barna å vise respekt, tørre å utfordre seg selv, ta instruksjoner og vise hensyn ovenfor hverandre andre, er VIA et sted man skal more seg sammen.

Prosjektgjennomføring/metode

Venner i Aktivitet flyttet etter hvert treningene til Nordpolen skole, der vi fikk bedre tider, mer plass og det var lettere å komme til for mange. Vi dro på snowboardtur til Tryvann og besøkte Funkis plankekjøring, som vi hadde blitt kjent med gjennom seminarer i regi av ExtraStiftelsen. Dette var en stor utfordring for enkelte, men en banebrytende opplevelse for andre. Noen hadde virkelig talent for idretten.

I løpet av våren 2014 testet vi også kampsport, turn og teater, via utflukter og besøk. I tillegg arrangerte vi vårt eget, lille idrettsstevne i Bjølsenhallen i mai. Barna lekte, løp, spiste lunsj sammen og fikk medaljer.

En måned senere stilte vi på Løvelekene på Lambertseter stadion med seks deltakere. Sola strålte, og det gjorde barna også. Flere hadde trent på forhånd. Vi løp, kastet liten ball og hoppet lengde og spiste lunsj sammen. Alle fikk medaljer. To av jentene ble intervjuet av lokalavisa.

Når det har vært vær til det, har vi trent utendørs. Det har også blitt en tradisjon å arrangere en liten skattejakt på slutten av sommer- og vinteravslutningene våre. I tillegg har vi gjerne en hyggelig, sosial samling med de ansatte.

Instruktørene hjalp til med å henge opp lapper og dele ut flyers i nærområdet ved oppstarten av høstsemesteret 2014. Vi kickstartet sesongen med en tur til Hopp i Havet lekeland på Torshov. Flere nye barn kom i løpet av de neste treningene, og en instruktør sluttet. Dermed ble vi nødt til å finne en ny, så vi intervjuet og hadde noen prøvetreninger før vi tok et valg. Gruppen fikk også besøk av instruktører i bl.a. yoga, tae-kwon do og innebandy.

Prosjektansvarlige Marthe og Pia reiste til Trondheim på konferanse om idrett for funksjonshemmede. Vi fikk med oss foredrag, debatter og sosialisering. Delte noen ord om turen på Facebook og Sagene IFs nettsider etterpå.

Etttersom noen av våre nye medlemmer utagerte og var vanskelige å arbeide med, inviterte vi SPISS kompetansesenter til å komme for å observere en trening. Uka etter ga de oss et lite kurs etter trening med tips, råd og ideer til hvordan vi kan løse konflikter. Påfølgende uke holdt vi et møte med foresatte, hørte hva de tenkte om forslagene, gjorde en vurdering av VIA og diskuterte videre planer. Flere sendte oss strålende tilbakemeldinger på tilbudet i ettertid.

På vårsemesteret i 2015 begynte vi å dele gruppa i to i gymsalen, siden så mange barn dukket opp på hver trening.

I april arrangerte vi VIA-leker igjen. 10 barn, derav to fra Nordstrand, konkurrerte i hopp, løp, ballkast, dra- og skyvekamp. Vi holdt på fra cirka klokka 11 til 13, med en liten nistepause i midten og medaljeutdeling til slutt. Det virket som at barna ble slitne, men hadde det veldig moro.

I juni deltok vi på Løvelekene på nytt. Laget greide til og med å kvalifisere seg til finalen i stafetten! En av jentene våre tok gull i et løp, og ble rørt til tårer. Familiemedlemmer og instruktører hjalp også til, heiet og hygget seg.

Sesongen ble avsluttet med en fotballkamp mellom barn og voksne. Dette var veldig vellykket, så vi fortsatte å involvere foreldre litt mer på treningene utover høsten.

Marthe flyttet dessverre ut av byen, så Pia overtok som prosjektleder på fulltid igjen. Vi ansatte også to nye, flinke trenere; en mann og en dame.

Flere brukere under aldersgrensen kom for å delta, som gikk fint, ettersom foreldrene fulgte dem opp skikkelig. Vi ble nødt til å ta mer hensyn til en yngre brukergruppe og variere lekene slik at alle kunne stimuleres. Samtidig oppsto det problemer med en ny, voldelig gutt. Vi tok derfor kontakt med foreldrene for å finne et alternativ til gruppa. Alle var enige i at guttens utagerende oppførsel var en påkjenning for de andre barna, og at han passet bedre til å drive med andre idretter.

Ei av jentene har også blitt for stor, men vi snakket med hennes fysioterapeut om hva som kan passe for henne å drive med fremover.

Sagene bydel tok kontakt angående et oppdrag om en gutt som trengte følge til speideren. Sammen fant vi en person fortløpende.

Resultater og resultatvurdering

Som en helt ny gruppe var vår første utfordring å nå ut til brukerne som hadde behov for tilbudet. Mye arbeid gikk med til promotering, deltakelse på arrangementer, samtaler med fagpersoner, brukerne selv og deres nærmeste. I begynnelsen kom det som regel to barn per trening, men det viste seg at innsatsen lønte seg, og at ordet spredte seg. Det har vært veldig tilfredsstillende å se gruppa vokse og få gode tilbakemeldinger, og å opparbeide en lagidentitet og et sted der alle føler seg velkomne. Flere har tatt kontakt på grunn av e-poster og flyers vi har sendt ut, hengt opp og delt ut på aktuelle plasser, men mange har også hørt om oss gjennom andre fornøyde medlemmer. Gode samtaler, aktiv deltakelse på kurs og seminarer og nettverksbygging har dessuten gitt avkastning fordi vi kan kontakte andre idrettsgrupper, ressurspersoner og institusjoner når våre brukere har behov vi ikke kan møte. Vi kan da tilby alternativer, og hjelpe andre tilbud med å finne folk i sin målgruppe.

Etter hvert har en ny utfordring oppstått i å få foreldrene til å melde barna inn på nettet. Instruktørene må stadig mase, og det er vanskelig å nå gjennom, både muntlig og per e-post, men dette er nok et problem som de fleste idrettsgrupper sliter med.

Et av de viktigste og hyggeligste resultatene vi har sett siden VIA oppsto, er hvordan barna blir tryggere på seg selv og andre. De blir venner, spør etter hverandre, samarbeider, gjør rampestreker sammen og møtes utenfor treningstid. Flere av disse er barn som ikke hadde et sosialt liv utenfor skolen fra før.

Foreldrene kommer også overens, kan prate om ting de har til felles, dele ideer og erfaringer og heie på hverandres unger. De har også blitt mer aktive på trening, noe som er en god investering dersom instruktørene er syke eller bortreist, gir de voksne mosjon selv og hjelper dem med å bli kjent med hverandre og barna. Dessuten synes medlemmene at det er veldig gøy å konkurrere mot de voksne.

Vi merker også at barna har fått bedre kroppskontroll. Flere har trent god tid før de har funnet mot til å delta på aktivitetene, men det er tydelig at det ikke bare er de sosiale ferdighetene som blir sterkere. VIA har fokus både på kondisjon, koordinasjon, ballfølelse, enkle styrkeøvelser og noe fleksibilitet. Barna har ulike talent og svakheter, men alle skal mestre noe og samtidig bli utfordret. Det har vært en fordel å dele gruppa i to etter alder/størrelse/nivå. Trenerne blir da kjent med barna og kan tilpasse oppleggene lettere. Vi passer også alltid på at tilbudet er variert dersom eksterne instruktører styrer opplegget. Besøk utenfra har også gjort at flere har oppdaget glede ved for eksempel innebandy, snowboard, turn, yoga og kampsport.

Gjennom kurs og seminarer støttet av ExtraStiftelsen, har instruktørene også utviklet sin kompetanse i løpet av årene. Det har vært viktig for oss å fortsette å lære konstant. I kombinasjon med praksisen vi får i gruppa, har teorien hatt stor verdi. Vi har også vært opptatt av å bli kjent med hverandre. Barna får større utbytte av øktene når trenerne samarbeider og kommuniserer godt seg imellom. Derfor har vi av og til arrangert sosiale arrangementer for de voksne som arbeider med prosjektet. Det har aldri vært et problem å bli enige eller snakke om konflikter. Dessuten har vi det veldig hyggelig sammen. Selv om jobben kan være utfordrende, virker det som at alle trives utmerket. Instruktørene er

forskjellige, og tar derfor på seg ulike roller i arbeidet, enten det gjelder organisering, papirarbeid, konflikthåndtering, lek eller diverse fysiske aktiviteter. Alle får si sin mening, og er med på å forme et sammensatt og solid prosjekt.

På www.venneriaktivitet.no har vi lagt ut informasjon om trening og arrangementer hos andre i Oslo og omegn, samt om egen gruppe. Det er uvisst hvor mange som bruker nettstedet, men det er fint å kunne referere til siden når vi får mange e-poster med spørsmål om tider, innmelding og liknende. I tillegg har vi en Facebook-side som det har tatt litt tid å få i gang, muligens fordi foreldrene til barna i gruppe ikke er særlig aktive der. Vi bruker også Sagene IFs hjemmesider til å spre nyheter og små artikler, og vi fikk et intervju med to av jentene i gruppa publisert i en lokalavis etter Løvelekene. Det må tas hensyn til hvilke barn vi får lov til å dele bilder av og navnet til, men vi tror at oppmerksomheten gjør at vi kan nå ut til flere potensielle brukere og skape et positivt omdømme. Vi passer alltid på å nevne ExtraStiftelsen og bruke logoen der vi kan.

Utover høsten 2015 var det færre som meldte seg på utflukter og arrangementer utenfor treningstid. Dette kan bety at brukerne egentlig er fornøyd med at vi kun holder treninger til avtalt tid, og at de organiserer helgeprogrammet og sosiale avtaler selv.

Det har selvsagt ikke alltid bare vært lett å arbeide med barna når de blir eldre, kommer i puberteten, er uenige med de voksne og hverandre, men vi har alltid kommet frem til en løsning. Vi tar det som en selvfølge at alle kan ha dårlige dager, at man ikke har alt til felles, at det kan være gøy å teste grenser og vanskelig å være tenåring. Derfor har vi lagt stor vekt på å være tålmodige og forståelsesfulle, å sette grenser, men lytte. Det ble også mye enklere å lage et tilbud som nådde flere da vi begynte å dele gymsalen i to for å skille mellom større og mindre medlemmer. Noen av barna som har vært innom har også heller hatt lyst til å melde seg inn i andre klubber. Vi er fortsatt glade for å kunne være et alternativ, og oppmøtet, de flotte reaksjonene og tilbakemeldingene vi har fått gjennom spørreundersøkelser og samtaler med brukerne og deres foresatte beviser at prosjektet har vært vellykket. Ungene har fått trening, venner, moro og mestringsfølelse. Dette vil komme til stor nytte, også utenfor gruppa. Selvtilliten, minnene og tryggheten fra VIA vil gjøre medlemmene våre bedre forberedt på flere tøffe og spennende utfordringer i fremtiden.

Konklusjon og videre planer

Prosjekt Sagene har vært et inkluderende prosjekt der alle har fått plass til å være seg selv og løse oppgaver på egne premisser. Det har vært en glede å se så mange forskjellige barn og voksne trene sammen og bli kjent med et optimistisk og fritt sinn. Fokus på gjensidig respekt og forståelse, uavhengig av for eksempel etnisk eller økonomisk bakgrunn, kjønn, alder og helse har ført til nye vennskap og en positiv oppfatning av sport som kan føre til motivasjon for opprettholdelse av sunne vaner. Vi håper derfor å kunne fortsette å tilby trening på Nordpolen skole hver mandag fremover. Vi ønsker også å involvere foreldrene i enda høyere grad, slik at tilbudet kan bestå når vi ikke har den samme økonomiske sikkerheten. Sannsynligvis vil også mange melde seg på neste runde av Løvelekene, og dersom vi har råd, vil vi fortsette å organisere egne VIA-leker. Instruktører og samarbeidspartnere skal ikke slutte å kommunisere, kurses, erfare og lære. Vi vil lage flere spørreundersøkelser for å vite at vi når brukernes behov og vurdere treningenes innhold og tilbud utenfor treningstid etter deres tilbakemeldinger. Det skal også gjøres en vurdering av hvorvidt hjemmesiden skal oppdateres jevnlig, eller gjøres om til et statisk nettsted med informasjon som ikke trenger å endres like hyppig. For at prosjektet skal kunne leve videre, må vi muligens skaffe sponsorer og oppfordre til dugnadsarbeid. Vi håper dessuten å kunne inspirere andre rundt oss til å få lyst til å starte egne, liknende tiltak ved å vise hvordan vi blomstrer.

Vedlegg

Foresattes kommentarer

Foresatte om idrettsgruppa «Venner i Aktivitet»:

«- Denne gruppen unge som VIA-tilbudet henvender seg til har (som vi har erfart det) ikke mange tilbud ellers. Gruppen av ungdommer med høytfungerende autisme (herunder Asperger, som vår datter tilhører). De mestrer/ikke lyst å være med på vanlige sport/idrett/danseaktiviteter, da de ikke har den tilstrekkelige innebygde struktur/disiplin

for å mestre dette. Samtidig er de er for velfungerende til tilbud ellers som tilbys i bydelen.

- De blir friskere av å bevege seg. Ungdommer skal ellers over en " høy dørterskel" for å bevege seg. Ofte er det det sosiale som gjør de deltar i noe som ikke er relatert til stillesittende aktivitet. Denne gruppe har lite/ingen sosial omgang med jevnaldrende- mestrer dette dårlig. De er derfor ekstra vanskelige å få ut i bevegelse. Samtidig er det 100% sikkert at bevegelse har positiv innvirkning på deres læreevne og deres humør. Det å ha et tilbud som er lagt til rette for bevegelse for denne utsatte gruppe forebygger både psykisk og fysisk.

- Denne gruppe har i tenåringsperioden ofte det psykisk ekstra vanskelig sammenlignet med jevnaldrende. De fleste mestrer dårlig det å bygge et sosialt nettverk- det som jevnaldrende ellers er veldig opptatt av i denne periode. Det å være i en gruppe med stor romslighet for fungering og få mulighet, om enn bare i denne time, å være sammen med noen som er hyggelige – både voksne og andre ungdommer – betyr mye. De får ikke mange positive strokes i en vanlig hverdag- så dette er et viktig bidrag til bedre psykisk helse i en ellers vanskelig livsfase.»

«VIA-gruppa har for min gutt med autisme vært en svært positiv erfaring. Han har gledet seg til hver «trening», særlig etter at lillebroren ble med regelmessig. (Det er svært positivt at søsken får være med.) Min sønn med autisme har i utgangspunktet en viss uvilje mot fysisk trening, men VIA ligger på akkurat riktig nivå for han. Det er ingen angstskapende prestasjonskrav, snarere gøy. Samtidig er det trim og trening. Det er ingen overdreven vekt på regler, samtidig som de voksne lederne har autoritet og kunnskap nok til både å lære barna ulike aktiviteter og holde nok orden og ro. Variasjonen er stor i aktivitetene, slik at barna får prøvd forskjellige idretter/aktiviteter og det blir ikke for forutsigbart eller kjedelig. Ofte har det blitt invitert inn trenere som har lært barna en sport, og vi har vært utenfor gymsalen på skateboard m.m.

Det legges også vekt på det sosiale under treningen, med en felles innledende og avsluttende «seremoni». Aktivitetene binder barna mer sammen. De voksne er flinke til å dele inn i hensiktsmessige grupper, ofte med valgfrihet. Min sønn har ikke så lett for å få venner, men har fått litt tilknytning til en av de andre guttene (en gutt han ikke treffer på skolen til daglig). Miljøet er trygt og de voksne har godt lag med barn.

Vår familie trenger VIA-gruppa som et aktivitetstilbud og ser at også de andre barna enn vår sønn utfolder seg med glede i den timen aktivitetene varer. VIA gir et tilbud som vi ikke har funnet noe annet sted i vårt lokalmiljø.»

«Vår sønn har nå i 2 år deltatt på fellestreninger gjennom Venner i aktivitet. Han sliter med sosiale relasjoner og med skolesituasjonen, men hos Via har han fått en arena hvor han opplever stor mestring og et godt samhold. Han ser fram til hver trening og felles arrangementer, og har fått venner og opplever entusiastiske voksne med fokus på samhold og lek, ikke konkurranse og utenforskap. Dette tilbudet har i våre øyne bidratt til at han de siste 2 årene har hatt stor fremgang på skolen, både sosialt og faglig. Det finnes få arenaer hvor barn som har problemer med å benytte det ordinære idrettstilbudet kan komme seg ut og være aktive. Vi håper derfor at han også i framtiden kan benytte seg av et slikt tilbud.»

«Det første med tilbudet som er bra, er at det finnes. Det er ingen selvfølge, og bør kunngjøres og synliggjøres så godt det lar seg gjøre. Det er få downs-barn med, men siden det relativt sett er så mange av dem, tror jeg vel det er fordi det finnes mange andre arenaer for ds-barn. Fordelen med ViA er at det er mange ulike diagnoser og individuelle problemer hos det enkelte barnet. Gruppen favner veldig bredt, og det er supert! Jeg tror man skal slite en stund for å finne en veldefinert boks å putte alle ViA-barna i.

Idrett med jevnaldrige er stort sett utelukket for de aller fleste utviklingshemmede barn, og det er egentlig ganske herlig at det går an å sette sammen en så heterogen gruppe av barn som ViA, og at det faktisk fungerer. Barna lærer å omgås andre barn med ulike grader av problemer (eller utfordringer som det vel heter nå), og at hver og en må aksepteres for den de er og hva de gjør på godt og vondt. Dette er vanskelig for alle uansett funksjonsnivå og alder, lett å skjule for den som fungerer godt sosialt, men det blir veldig synlig at dette er vanskelig for de spesielle barna. Samtidig er det veldig fint å se at de får det til og roser og respekterer hverandre. Min datter er iboende skeptisk, men hun snakker om mange av de andre barna og hvor flinke de er til dette. Særlig de som har vært med en stund. Så hver og en av dem gjør inntrykk på sin måte, de blir individer for henne. Trygghet og kontinuitet for et slikt tilbud er en viktig faktor. Nye/unge kommer til og sosialiserer seg inn, de eldre faller vel naturlig fra etterhvert.

Jeg tror idrett i vid forstand er godt egnet som arena for en slik gruppe. De løper ikke veldig fort og de hopper ikke veldig høyt og ballene fyker litt hit og dit, men som alle oss andre synes de det er moro når de presterer og får det til, både sammen på lag, og individuelt. Gruppeidentiteten og -tilhørigheten er veldig viktig (klubbfaktoren), selv når de holder på med individuelle aktiviteter.

Konkurranse er kanskje upopulært hos noen foreldre (at det tas tider og måles lengder), men dette er alle barn, normale eller ei, veldig opptatt av uansett, og så lenge det skjer innenfor de rammene instruktørene setter, synes jeg det er helt ufarlig. Også annerledes barn må utfordres. Jeg strever med det i det daglige, og jeg er redd for at min datter er i ferd med å parkere seg selv på mange områder, finne seg litt for godt til rette som

spesiell. Da er det fint med et tilbud og en arena der hun utfordres på lik linje med alle andre, og må gå i seg selv for at det skal fungere.»

*«Dette er ren idretts glede hvor alle prestasjoner er gode. Min sønn kjenner at han mestrer, klarer seg bra i ulike idrettsgrener, og får ros! Alt er bare gøy på VIA :-)
Dette gjør noe med selvtilliten hans.*

Han har lenge hatt problemer med at trenere på fotballag stiller veldig høye krav, og kan fort snakke litt strengt til han hvis han ikke presterer godt nok.

Dette har gjort han demotivert, og han har følt seg dårligere enn andre jevngamle, så fotballkarrieren hans ble fort lagt på hylla!

Og med litt ekstra kilo på kroppen og dårlig balanse er det ikke så lett å løpe fort! Derfor storkoser han seg på trening når han blir respektert for den han er, og kan henge med, uten å få negativ kritikk som skremmer han.

Håper tilbudet blir opprettholdt framover!

Vi er kjempefornøyd, og storkoser oss på VIA.

Tusen takk :-) »